

Kako bi se reklamirali, mnogi ne prezaju od obmanjivanja potrošača. Reklamiraju svoju ambalažu kao neplastičnu, a u stvari su samo jednu vrstu plastike zamenili drugom. Ali kako to ljudi mogu znati

Aleksandra Mihajlović

Aleksandra Mihajlović
Glavna i odgovorna
urednica

Amsterdam je prekrasan grad na kanalima, izuzetne arhitekture, poznat po muzejima, ali i legalizaciji lakih droga i prostitucije. Odskora je bogatiji za još jednu znamenitost. Početkom godine otvoren je, kako kažu, prvi supermarket na svetu u kome nema plastične ambalaže – „Plastic Free”. To je „Ekoplaza” koja ima 47 supermarketa za organsku, tj. eko-hranu širom Holandije. U ovom, koji se nalazi u Amsterdamu, kao ambalaža za preko 1.300 artikala (meso, sosovi, jogurt, čokolada, žitarice, voće i povrće) koristi se samo neplastična ambalaža od papira, stakla, metala i kompostabilnih materijala. Evo šta sve kažu. Kažu da su našli ekološki prihvatljivu alternativu plastičnoj ambalaži u obliku inovativnih kompostabilnih biomaterijala. Liči na plastiku, ali nije plastika, uz parolu: „Spremni smo za promene. A ti?” Staklena ambalaža doduše sadrži nešto plastike kojom je oslojen poklopac, ali on nije na bazi bisfenola. Kakve veze ima bisfenol A koji se koristi u izradi polikarbonata (čuveni „Lexan”) sa ovim poklopcima gde se za oslojavanje koristi polietilen? Nije jasno, ali nije ni važno. Divna vest za one koji ne vole plastiku. Neverovatna je količina obmanjujućih poruka.

Sa „Ekoplazom” je saradivala ekološka lobistička grupa „Plastic Planet”. Na njihovom se portalu može videti promotivni tekst. Koji se svodi na to da ako možemo izabrati namirnice bez glutena, ili bez masti, zašto ne bismo izabrali i ambalažu bez plastike. Što da ne, ako neko voli! Kompostabilna ambalaža u „Ekoplazi” sertifikovana je, međutim, za kućno kompostiranje i/ili prema standardu EN 13432 za industrijsko kompostiranje. Znači, ambalaža ne sadrži nesertifikovanu biorazgradljivu plastiku, već uključuje sertifikovanu kompostabilnu plastiku. Šta će im sertifikati ako su „Plastic Free”?

Ali su se na internetu pojavili komentari onih koji se malo bolje razumeju u plastiku i koji uopšte nisu impresionirani akcijom „Ekoplaze” u kojoj sve vrví od plastike. Tako je na jednom australijskom portalu objavljen tekst u kome autorka, koja inače ne voli plastičnu ambalažu, kaže da kompanije koje koriste kompostabilnu plastiku često pokušavaju da se distanciraju od konvencionalne plastike ističući njeno poreklo iz biljaka, koristeći termine poput „skrob iz kukuruza” ili „na bazi šećera”. Ili „poput plastike”, radije nego da kažu da je to plastika. Time, naravno, obmanjuju potrošače.

Promotivni video navodi da ovakvo pakovanje „nestaje u toku 12 nedelja”. Ništa ne nestaje, kaže autorka. S druge strane, dobijanje komposta u industrijskim postrojenjima, pod uslovom da postoje, traje kraće nego što je potrebno da se kompostabilna plastika kompostira. Što znači da će veći ili manji komadi plastike ostati u kompostu i ni slučajno neće „nestati”. Posebno je zbunjujuće što se plastični materijal sa samo 20% sadržaja iz biosnove može označiti kao bioplastika. A ostatak su često čak fosilna plastika i sintetski aditivi. Pa zar je 80% ostatak?

